

Beszámoló

a Bethlen Gábor Református Gimnázium és Szathmáry Kollégium utazásáról

A Rákóczi Szövetség október 23-ai diákutaztatási programja keretében a hódmezővásárhelyi Bethlen Gábor Református Gimnázium és Szathmáry Kollégium 40 diákja és két kísérőtanára a Szatmárnémeti Református Gimnáziumhoz utazott.

Az utazást megelőző hetek közös programokkal, próbákkal teltek, hiszen a gimnázium énekkara és gitárszakköre egy közös (verses, énekes, hangszeres) műsorról készült a vendéglátó gimnázium diákjai és tanárai számára.

Október 22-én kora hajnalban indultunk el a hódmezővásárhelyi Cseresnyés Kollégium parkolójából. A szeles, esős idő ellenére nagy lelkesedéssel indultunk a hosszú útnak. Első megállóhelyünk Nagyszalontán volt. A busz a helyi református templom mellett parkolt le, onnan terveztünk elsétálni a Csonka-toronyig, meglepetésünkre azonban sok helyi diákot vettünk észre, akik a templomba siettek. Megtudtuk, hogy ünnepi áhítat lesz Arany János halálának évfordulója alkalmából. A helyi iskolák képviselői örömmel invitáltak bennünket is a templomba. A rövid áhítat után a közös koszorúzáson is részt vehettünk a templom melletti szoborparkban. A megemlékezés után átsétáltunk a Csonka-toronyig, ahol megtekintettük az Arany János emlékmúzeumot. Az idegenvezetés után megemlékeztünk a költőről is, egyik diákunk elszavalta Arany János: Az Ó torony című versét. Miután megtekintettük a kiállítást, a múzeum igazgatójának kedveskedtünk egy kis énekszóval.

Utunkat tovább folytatva délután fél négy körül érkeztünk meg Szatmárnémetibe. Nagy szeretettel várt minket a Gimnázium Aligazgató asszonya Vass Mária. A közös megemlékezésre helyi idő szerint délután öt órakor került sor. Addig megtekintettük a gimnázium épületét, megismerkedtünk a helyi szokásokkal, követelményrendszerrel, diákokkal. Az ünnepség az iskola második emeletének dísztermében volt. A megemlékezést a mi gimnáziumunk kórusa és gitárszakköre kezdte, majd a helyiek nyolcadik évfolyamos diákjai folytatták. Nagyon megható műsorról kedveskedtek számunkra, a műsor végén sok diák szemében könnycsepp ült. A közel egy órás megemlékezés végén lehetőségünk volt még a barátkozásra, a közös önfeledt beszélgetésekre, mert a kollégium diákjai sós és édes süteményekkel vendégeltek meg minket. A fárasztó nap után felkerekedtünk és a szállásunk felé igyekeztünk. Sajnos a szatmárnémeti kollégiumnak nem most van az őszi szünete, a diákok a kollégiumban maradtak, ezért szállásunk Szatmárnémetitől 7 km-re volt a

nagykárolyi út mentén lévő Brigi panzióban. A Brigi panzió tulajdonosa egykor a Szatmárnémeti Református Kollégium tanulója volt. Nagyon kedvesen fogadtak minket. Miután a gyerekek elfoglalták a szobáikat a közös vacsorára került sor. Az ínycsiklandozó falatok és süteményes desszert elfoglalása után visszatértünk szobáinkba és pihenőre tértünk, mert másnap hosszú kirándulás várt ránk. Reménykedtünk a jó időben, de sajnos mind a három nap végig szakadt az eső.

Október 23-án korán reggel ébresztő volt, hiszen Hódmezővásárhely testvérvárosát, Nagybányát szerettük volna megtekinteni. Legelső állomásunk a Zazar-patak jobb partján található Teleki ház volt. Az idegenvezető úrtól megtudtuk, hogy Széki gróf Teleki Sándor életének utolsó részét itt Nagybányán töltötte, valamint megismerkedtünk a Teleki család történetével. Ez a ház jelenleg a nagybányai Magyar ház is, amelyben a helyi magyar művelődési és társadalmi élet központi intézménye működik. A ház megtekintése után egy kis hídon átkelve rögtön betértünk a helyi református templomba. A gyülekezet lelkésze bemutatta nekünk a templomot, majd neki is kedveskedtünk egy kánonnal. Az esős idő ellenére a főtér felé sétáltunk. Meglepődve néztük az arctalan Szent István térplasztikát, aminek szomorú történetével már a Teleki házban megismerkedtünk. Az eső szitálása kezdett csendesedni, a köd kezdett felszállni és meglepetten tapasztaltuk, hogy milyen szép hegyek közötti völgyben vagyunk. A felújítások ellenére Nagybánya egyik szimbólumát, a Szent István tornyot is megnéztük. Sajnos a közel 40 m magas toronyba nem tudtunk felmenni, de így is gyönyörködtünk az építmény szépségeiben. A templom melletti katolikus templom megtekintése következett. Román János pap bemutatta nekünk a templomot, a díszes ablakokat és szobrokat. Sajnos az idő gyorsan elrepült, így a nagybányai festő iskola képeit már nem tudtuk megtekinteni.

A délután folyamán kilátogattunk még a Nagybányától 10 km-re található Koltóra. A településen található a Teleki kastély, amely jelenleg Petőfi múzeum. Az idegenvezető hölgytől megtudtuk, hogy Teleki Sándor nagy barátságban volt Petőfi Sándorral, Koltóra is többször meghívta a költőt. Petőfi úgy megkedvelte a kastélyt, hogy megkérte a gróft, hogy engedje át neki az épületet a mézesheteire. Két szobában láthatóak a hozzájuk fűződő emlékek, ruhák és az itt született versek. Ennek emlékére a kastély udvarában található szobornál két diákunk közösen elszavalta a Szeptember végén c. verset. A kastély teraszáról gyönyörködtünk a hegyekben, az udvarban megcsodáltuk Petőfi kőasztalát és az asztal mellett található kiszáradt somfa gyökéréből újonnan kinőtt somfát. Fáradtan érkeztünk meg szállásunkra, ahol nagyon jól esett nekünk a finom csirkepaprikás és meglepetés fánk.

Október 24-én reggel szomorúan összeköltünk és elindultunk hazafelé. A hazaút során megálltunk Nagykárolyban, ahol megtekintettük a Károlyi kastélyt. Az átalakítások miatt csak pár kiállítást tekinthettünk meg, de így is magával ragadott minket a kastély szépsége. Délután fél 3 fele értünk haza, ahol Szülők, családtagok szerető ölelése fogadott minket.

Köszönjük a Rákóczi Szövetség támogatását, amellyel hozzájárult ehhez a felejthetetlen három naphoz.

Hódmezővásárhely, 2014. október 26.

Csorba Emese